

ฉบับพิเศษ หน้า ๑
เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มีนาคม ๒๕๐๗

พระราชบัญญัติ

กักพืช

พ.ศ. ๒๕๐๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๗

เป็นปีที่ ๑๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการกักพืช

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๒๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มีนาคม ๒๕๐๗

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
กักพืช พ.ศ. ๒๕๐๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด
เก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันโรคและศัตรู
พืช พ.ศ. ๒๔๕๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“พืช” หมายความว่า พรรณพืชทุกชนิดและส่วนหนึ่ง
ส่วนใดของพืช เช่น ต้น ตอ หน่อ กิ่ง ใบ ราก หัว ดอก ลูก
เมล็ดไม่ว่าที่ยังใช้ทำพันธุ์ได้หรือตายแล้ว

“ศัตรูพืช” หมายความว่า สิ่งซึ่งเป็นอันตรายแก่พืช เช่น
แมลง สัตว์หรือพืชที่อาจก่อความเสียหายแก่พืชและเชื้อโรคพืช

“พาหะ” หมายความว่า เครื่องปลูก ดิน ทราย ภาชนะ
หรือสิ่งอื่นที่ใส่ห่อหุ้มมาพร้อมกับพืช บัวยอินทรีย์หรือสิ่งต่าง ๆ
ที่อาจเป็นสื่อนำศัตรูพืช

“สิ่งต้องห้าม” หมายความว่า พืช ศัตรูพืชและพาหะที่
รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

“สิ่งกักกัก” หมายความว่า พืช ศัตรูพืชและพาหะที่
รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ฉบับพิเศษ หน้า ๓

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๒๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มีนาคม ๒๕๐๗

“สิ่งไม่ต้องห้าม” หมายความว่า พืชอย่างอื่นที่ไม่เป็นสิ่งที่ต้องห้ามหรือสิ่งกีดขวาง

“เจ้าของ” หมายความว่า รวมถึง ตัวแทนเจ้าของ ผู้ครอบครองสิ่งของและผู้ควบคุมยานพาหนะขนส่งสิ่งของนั้นด้วย

“นำเข้า” หมายความว่า การนำเข้ามาหรือส่งให้ส่งเข้ามาในราชอาณาจักรไม่ว่าด้วยวิธีใดๆ

“นำผ่าน” หมายความว่า การนำหรือส่งผ่านราชอาณาจักรโดยมีการขนส่งหรือขนถ่ายยานพาหนะ

“ด่านตรวจพืช” หมายความว่า ด่านสำหรับตรวจสิ่งต้องห้ามและสิ่งกีดขวางที่จะนำเข้าหรือนำผ่าน ซึ่งรัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

“สถานกักพืช” หมายความว่า สถานที่ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาเป็นที่สำหรับกักพืชและสิ่งต้องห้ามเพื่อสังเกตและวิจัย

“เขตควบคุมศัตรูพืช” หมายความว่า ท้องที่ที่อธิบดีประกาศกำหนดให้เป็นเขตป้องกันหรือกำจัดศัตรูพืช

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า อธิบดีและผู้ซึ่งรัฐมนตรีประกาศแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมกสิกรรม

ฉบับพิเศษ หน้า ๔

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๒๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มีนาคม ๒๕๐๗

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องมีบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และในการปฏิบัติตามความในพระราชบัญญัตินี้ ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องร้องขอ

มาตรา ๖ เมื่อมีกรณีจำเป็นจะต้องป้องกันศัตรูพืชอย่างหนึ่งอย่างใดมิให้ระบาดเข้ามาในราชอาณาจักร ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดชื่อพืช ศัตรูพืชหรือพาหะชนิดใดเป็นสิ่งที่ต้องห้ามหรือสิ่งกักัดตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี และในประกาศนั้น จะระบุกำหนดชื่อพืช ศัตรูพืชหรือพาหะชนิดใดจากแหล่งใด หรือจะกำหนดข้อยกเว้นหรือเงื่อนไขใดๆ ไว้ด้วยก็ได้

สิ่งต้องห้ามหรือสิ่งกักัดดังกล่าวในวรรคหนึ่ง เมื่อหมดความจำเป็นแล้วให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเพิกถอนเสีย

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดท่าเรือ ท่าอากาศยาน หรือสถานที่แห่งใดอันมีเขตกำหนดเป็นด่านตรวจพืชหรือเป็นสถานที่กักพืช แล้วแต่กรณี

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๒๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มีนาคม ๒๕๐๗

มาตรา ๘ ห้ามมิให้บุคคลใดนำเข้าหรือนำผ่านซึ่งสิ่งต้องห้าม เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากอธิบดี และมีใบรับรองปลอดศัตรูพืชของเจ้าหน้าที่ของประเทศที่ส่งสิ่งต้องห้ามนั้น หรือหนังสือสำคัญอย่างอื่นอันเป็นที่เชื่อถือได้สำหรับประเทศที่ไม่มี การออกใบรับรองปลอดศัตรูพืชกำกับมาด้วย และในกรณีนำเข้า นี้ อธิบดีจะอนุญาตได้เฉพาะเพื่อประโยชน์ในการทดลองหรือ การวิจัยเท่านั้น

มาตรา ๙ ห้ามมิให้บุคคลใดนำเข้าหรือนำผ่านซึ่งสิ่งจำกัด เว้นแต่จะมีใบรับรองปลอดศัตรูพืชของเจ้าหน้าที่ของประเทศซึ่ง สิ่งจำกัดนั้นออก หรือหนังสือสำคัญอย่างอื่นอันเป็นที่เชื่อถือ ได้สำหรับประเทศที่ไม่มี การออกใบรับรองปลอดศัตรูพืชกำกับ มาด้วย

มาตรา ๑๐ การนำเข้าหรือนำผ่านซึ่งสิ่งต้องห้ามหรือสิ่ง จำกัดนั้น จะต้องนำเข้าหรือนำผ่านทางด่านตรวจพืชเพื่อให้ พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจ และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขและข้อ กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๑ ผู้ใดนำเข้าหรือนำผ่านซึ่งสิ่งไม่ต้องห้าม ให้ แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๒ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจค้นคลังสินค้า สถานพาหนะ หีบห่อ ตลอดจนตัวบุคคลภายในเขตด่านตรวจพืช

ฉบับพิเศษ หน้า ๖

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๒๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มีนาคม ๒๕๒๖

หรือเขตควบคุมศัตรูพืชได้ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่านำเข้า
หรือนำผ่านซึ่งพืช สิ่งต้องห้ามหรือสิ่งกักกัก อันเป็นการฝ่าฝืน
ต่อพระราชบัญญัตินี้
มาตรา ๑๓ เพื่อป้องกันศัตรูพืชมิให้ระบาดเข้ามาในราชอาณาจักร
ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจปฏิบัติการกับพืช สิ่ง
ต้องห้าม สิ่งกักกักที่นำเข้าหรือนำผ่าน ดังต่อไปนี้

- (๑) รบยา พ่นยา หรือใช้วิธีการอื่นใดตามที่เห็นจำเป็น
โดยเจ้าของเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย
- (๒) ขีดหรือกักไว้ ณ สถานที่กักพืชหรือ ณ ที่ใด ๆ ตาม
กำหนดเวลาที่เห็นจำเป็น
- (๓) ทำลายเท่าที่เห็นจำเป็น ในกรณีที่มีเหตุอันควร
เชื่อว่าศัตรูพืช

มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้บุคคลใดนำพืช สิ่งต้องห้ามส่งกักกัก
ออกไปจากด่านตรวจพืช สถานที่กักพืช หรือยานพาหนะในกรณี
นำผ่านราชอาณาจักร หรือจากที่ใดซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่ง
ขีดหรือกักไว้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงาน
เจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๕ บุคคลใดประสงค์จะขอใบรับรองซึ่งแสดงว่า
พืชหรือผลิตภัณฑ์พืชที่จะส่งออกนอกราชอาณาจักรนั้นปลอด

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๓

เล่ม ๑๕ ตอนที่ ๒๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มีนาคม ๒๕๐๗

ศัตรูพืช ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อตรวจ โดยปฏิบัติ
ตามเงื่อนไขและเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
และจ่ายค่าพาหนะเดินทางให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ค่าใช้จ่าย
ในการกำจัดศัตรูพืชและค่าบรรจุหีบห่อเท่าที่จำเป็นและใช้จ่าย
ไปจริง

มาตรา ๑๖ บุคคลใดประสงค์ จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่
ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ในวันหยุดราชการหรือนอกเวลา
ราชการ หรือนอกสถานที่ราชการไม่ว่าในหรือนอกเวลาราชการ
จะต้องเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และจ่าย
ค่าพาหนะเดินทางให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่เท่าที่จำเป็นและ
ใช้จ่ายไปจริง

มาตรา ๑๗ เมื่อมีศัตรูพืชชนิดที่อาจก่อความเสียหาย
ร้ายแรงปรากฏขึ้นในท้องที่ใด หรือมีเหตุอันสมควรควบคุม
ศัตรูพืชในท้องที่ใด ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดท้องที่นั้น
เป็นเขตควบคุมศัตรูพืชและประกาศระบุชื่อ ชนิดของพืช
ศัตรูพืชและพาหนะที่ควบคุม และให้กำหนดสถานตรวจพืช
เฉพาะถิ่นขึ้นเท่าที่จำเป็น ประกาศดังกล่าวให้ปิดไว้ ณ ศาลา
ากลางจังหวัด ทิวแถวอำเภอ ที่ทำการของกำนันและที่ทำการ
ของผู้ใหญ่บ้านในท้องที่นั้น

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๒๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มีนาคม ๒๕๐๗

มาตรา ๑๘ เมื่อได้ประกาศกำหนดเขตควบคุมศัตรูพืช ตามมาตรา ๑๗ แล้ว ห้ามมิให้บุคคลใดนำพืช ศัตรูพืชหรือ พืชออกป็นอก หรือนำเข้ามาในเขตควบคุมศัตรูพืช ตามที่ ประกาศระบุไว้ เว้นแต่จะได้ผ่านการตรวจและได้รับอนุญาต เป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๙ บทบัญญัติในมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ให้ใช้ บังคับในกรณีพืช ศัตรูพืชและพืชตามที่ระบุไว้ใน มาตรา ๑๗ ภายในเขตควบคุมศัตรูพืช หรือที่จะนำออกไปนอก หรือนำเข้ามาในเขตควบคุมศัตรูพืชโดยอนุโลม

ในกรณีที่มีศัตรูพืชชนิดที่อาจก่อความเสียหายร้ายแรงมาก ซึ่งหากไม่รีบทำลายเสียอาจจะบาดลุกลามทำความเสียหายได้ มาก พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้เจ้าของทำลายพืช ศัตรูพืชและ พืชเหล่านั้นเสียหรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะจัดการทำลายเสียเอง ก็ได้

มาตรา ๒๐ เมื่ออธิบดีเห็นว่าศัตรูพืชที่ได้ประกาศตาม มาตรา ๑๗ ถูกทำลายหมดสิ้นแล้ว หรือเห็นว่าหมดความจำเป็น แล้ว ให้อธิบดีประกาศเพิกถอนประกาศตามมาตรา ๑๗ นั้นเสีย

มาตรา ๒๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มีนาคม ๒๕๐๓

มาตรา ๒๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา ๒๓ ผู้ใดขัดขืนหรือขัดขวางมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ หรือมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔ ผู้ใดขัดคำสั่งหรือขัดขวางการกระทำของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕ การกระทำความผิดตามมาตรา ๑๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้

มาตรา ๒๖ บรรดาพืช ศัตรูพืชหรือพาหะภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ที่มีได้นำเข้ามาทางด่านตรวจพืชก็ดี หรือนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรโดยไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ด้วยประการใด ๆ ก็ดี หรือพืช ศัตรูพืชหรือพาหะ ซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำผิดเกี่ยวกับเขตควบคุมศัตรูพืชตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๘ ให้รับเสียทั้งสิ้น ไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๐

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๒๗ - ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มีนาคม ๒๕๐๗

มาตรา ๒๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ
ตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่
ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราช-
บัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติ
การตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

ไปรษณีย์
มี
๒๕๐๗

อัตราค่าธรรมเนียม

รายการ	บาท
๑. ใบอนุญาตนำเข้าหรือนำผ่านซึ่งสิ่งต้องห้าม	ฉบับละ ๒๕
๒. ใบรับรองแสดงการปลอดศัตรูพืช	ฉบับละ ๕๐
๓. ค่าป่วยการของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติงานในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการ หรือนอกสถานที่ราชการ ให้จ่ายแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้	
(ก) ตั้งแต่เวลา ๖ ถึง ๑๘ นาฬิกา	
(๑) พนักงานเจ้าหน้าที่ตำแหน่งต่ำกว่าประจำแผนกหรือเทียบเท่า	
ชั่วโมงแรกรวมทั้งเวลาเดินทาง ให้คิดคนละ	๓๐
ชั่วโมงต่อไป ชั่วโมงละ	๑๐
(๒) พนักงานเจ้าหน้าที่ตำแหน่งตั้งแต่ประจำแผนกขึ้นไปหรือเทียบเท่า	
ชั่วโมงแรกรวมทั้งเวลาเดินทาง ให้คิดคนละ	๖๐
ชั่วโมงต่อไป ชั่วโมงละ	๒๐
(ข) ตั้งแต่เวลา ๑๘ ถึง ๖ นาฬิกา	
(๑) พนักงานเจ้าหน้าที่ตำแหน่งต่ำกว่าประจำแผนกหรือเทียบเท่า	
ชั่วโมงแรกรวมทั้งเวลาเดินทาง ให้คิดคนละ	๔๐
ชั่วโมงต่อไป ชั่วโมงละ	๒๐
(๒) พนักงานเจ้าหน้าที่ตำแหน่งตั้งแต่ประจำแผนกขึ้นไปหรือเทียบเท่า	
ชั่วโมงแรกรวมทั้งเวลาเดินทาง ให้คิดคนละ	๘๐
ชั่วโมงต่อไป ชั่วโมงละ	๔๐

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๒

เล่มที่ ๒๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มีนาคม ๒๕๐๗

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติป้องกันโรคและศัตรูพืช พ.ศ. ๒๔๘๕ ได้บัญญัติให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ทำการควบคุมและกักพืช ได้ต่อเมื่อพืชที่ได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นศัตรูพืชตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งอาจจะทำให้โรคพืชต่าง ๆ ระบาดแพร่หลายได้ในระหว่างนำพืชนั้นเข้ามาในราชอาณาจักรก่อนที่จะมีการควบคุมและกักพืชไว้ ไม่บังเกิดผลสมความมุ่งหมายที่จะป้องกันโรคและศัตรูพืชให้มีประสิทธิภาพตามข้อตกลงที่ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกร่วมอยู่ในอนุสัญญาระหว่างประเทศสมควรถายการควบคุมและกักพืชให้กว้างขวางออกไปอีกทั้งการนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรไม่ว่าทางบก ทางทะเล หรือทางอากาศ เพื่อให้การป้องกันโรคและศัตรูพืชได้ผลสมตามเจตนา ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องออกยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันโรคและศัตรูพืช พ.ศ. ๒๔๘๕ และตราพระราชบัญญัติกักพืชขึ้นใหม่ใช้บังคับแทน

มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ

ให้ พลเอกอดุลย์เดชวิกรมฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

นำร่างพระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. ๒๕๐๖ ไปทรงเสนอให้คณะรัฐมนตรี

พิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยเกล้าฯ จึงตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้

ไว้เป็นใช้ได้ตั้งแต่วันนี้ และให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันตราพระราชบัญญัติ

นี้ และให้ยกเลิกความในพระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. ๒๔๘๕ และให้ใช้ความใน

พระราชบัญญัตินี้แทน